

امام متّقین علیہ السلام:

کسی که امانت را خوار شمرد و در خیانت گام بردارد و خود و دین اش را از آن منزه نسازد. درهای ذلت و رسایی را در دنیا به روی خود گشوده و در قیامت خوارت و رسواتر خواهد بود.

نهج البلاعه، نامه ۲۶

امام متّقین علیہ السلام:

آن که پنهان و آشکارش، کردار و گفتارش با هم مخالف نباشد، امانت الهی را ادا کرده و بندگی خدا را خالصانه انجام داده است.

نهج البلاعه، نامه ۲۶

امام متّقین علیہ السلام:

پیروزی به وسیله دوراندیشی و دوراندیشی با به کار انداختن فکر و به کار انداختن فکر با محکم نگه داشتن راز به دست می آید.

نهج البلاعه، حکمت ۴

امام متّقین علیہ السلام:

اعتصموا بالذمم فی اوقاتها.
میخ های عهد و پیمان را محکم کنید.

نهج البلاعه، حکمت ۱۵۵

امام متّقین علیہ السلام:

لَخَذَ اللَّهُ بِقُلُوبِنَا وَقُلُوبَكُمْ إِلَى الْحَقِّ. وَإِلَهُمَا وَإِيَّاكُمُ الصَّبْرُ
خداؤند دل های ما و دل های شما را به سوی حق متوجه
سازد و به ما و شما صبر الهام فرماید

نهج البلاعه، خطبه ۱۷۳

امام متّقین علیہ السلام:

خداؤند بیامرزد کسی را که سخن حکیمانه بشنوند و آن را فرا کیرد و به جانب حق هدایت شود و آن را بپذیرد... و آرزوهای نابه جا را تکذیب کنند و صبر را وسیله نجات خویش قرار دهد

نهج البلاعه، خطبه ۷۶

امام متّقین علیہ السلام:

استعن بالله علی ما اهتمک.
برآن چه تو را اندوه‌گین می کند از خدا کمک بخواه

نهج البلاعه، نامه ۶

امام متّقین علیہ السلام:

اطرح عنک واردات‌الهموم بعزم الصبر و حسن اليقين
اندوه ها را با صبری استوار و یقینی نیکو از خود دور کن

نهج البلاعه، نامه ۳۱

امام متّقین علیہ السلام:

اگر (به رنج و ناراحتی) مبتلا شدید، شکیبا باشید که
عاقبت اپیروزی (با پرهیزگاران است).

نهج البلاغه، خطبه ۹۸

امام متّقین علیہ السلام:

خویشن را به صبوری در برابر ناخوشایندها عادت ده و
نیکو خصلتی است صبوری کردن در راه حق

نهج البلاغه، نامه ۳۱

امام متّقین علیہ السلام:

بالحلم عن السفه، تکثر الانصار علیه
بردبازی کردن در برابر نادان یاران انسان را بر ضد او زیاد
می کند.

نهج البلاغه، حکمت ۲۲۴

امام متّقین علیہ السلام:

استعثروا الصبر فانه ادعى الى النصر
شکیبایی را شعار خود سازید که به نصرت و پیروزی
فراخواننده تراست.

نهج البلاغه، خطبه ۲۶

امام متّقین علیہ السلام:

بر شما باد که صبر و بردباری پیشه کنید؛ زیرا همان
گونه که سر نشانه حیات بدن است، صبر نیز دلیل ایمان
است، و بدن که سر در آن نباشد خیر و حیات در آن نیست و
ایمانی که تواءم با صبر نباشد ارزشی ندارد.

نهج البلاغه، حکمت ۸۲

امام متّقین علیہ السلام:

هر که خداوند به او ثروتی دهد، باید به خویشاوندان خود
رسیدگی کند... و در راه ادای حقوق (مالی خود) و مصایب و
گرفتاری ها، خود را به صبر و ادارد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۴۲

امام متّقین علیہ السلام:

الصبر صبران؛ صبر على ما تكره، و صبر عما تحب
صبر بر دو گونه است: صبر بر پیشامدی که کراحت
داری و صبر بر ترک چیزی که دوست داری

نهج البلاغه، حکمت ۵۵

امام متّقین علیہ السلام:

من لم ينجـ الصبراء هـلـکـ الجـزـعـ.
هر کس که شکیبایی نجاتش ندهد، بی تابی اش نابودش کند

نهج البلاغه، حکمت ۱۸۹

امام متّقین علیہ السلام:

آلہ الریاسۃ سعیہ الصدر.

کشادگی سینہ (سعیہ صدر) ابزار ریاست است.

نہج البلاغہ، حکمت ۱۷۶

امام متّقین علیہ السلام:

حلم پرده ای پوشندہ و عقل شمشیری برنده است، پس عیب‌های اخلاقی ات را با حلم پیوشن و هوش‌های

سرکشت را با عقل از بین ببر

نہج البلاغہ، حکمت ۴۲۴

امام متّقین علیہ السلام:

هرگاه بہ آن چہ خواستی دست نیافتی، پس آن چہ در

آن هستی (یعنی دست نیافتن بہ آن چہ می خواستی)

باک نداشتہ باش و اندوه بہ خود راہ منہ

نہج البلاغہ، حکمت ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

الاحتمال قبر العیوب.

تحمل، گور عیب‌ها است.

نہج البلاغہ، حکمت ۶

امام متّقین علیہ السلام:

من اصبح یشکو مصیبہ نزلت بہ، فقد اصبح یشکو ربہ

هر کس از مصیبتی کہ بہ او وارد شدہ بہ خلق شکایت

برد، محققًا از پروردگار خود شاکی است.

نہج البلاغہ، حکمت ۲۲۸

امام متّقین علیہ السلام:

من حلم لم یفرط فی امیرہ، و عاش فی الناس حمیدا

کسی کہ بردار باشد در کار خود کوتاهی نکند، و در

میان مردم خوش نام زندگی خواهد کرد

نہج البلاغہ، حکمت ۳۱

امام متّقین علیہ السلام:

(در هنگام وفات خویش فرمود) خدارا خدارا! درباره

همسایگانتان کہ آنان سفارش شدہ پیامبر شما یند. پیامبر

صلی اللہ علیہ وآلہ پیوستہ درباره همسایگان سفارش می

کرد چندان کہ گمان بر دیم آن‌ها را ارت برقرار حواهند داد.

امام متّقین علیہ السلام:

اغض علی القذی والالم ترض ابدا

ناملایمات و رنج‌ها را تحمل کن تا همواره خرسند باشی

نہج البلاغہ، حکمت ۲۱۳

امام متّقین علیہ السلام:

آن کس که با قوم و خویشان خود نرم خو و مهربان باشد، دوستی و محبت همیشگی آنان را به دست آورد.
نهج البلاغه، خطبه ۲۳

امام متّقین علیہ السلام:

ههان! مبادا از خویشاوند نیازمند خود روی برتابید و از دادن اندک مال به او که اگر ندهید چیزی برثروت شما نمی افزاید و اگر بدید چیزی کم نمی شود، دریغ نکنید؛ هر که از خویشان خود دست کشد، یک دست از آنان بازگرفته، اما دست های فراوانی از خود کنار زده است.

نهج البلاغه، خطبه ۲۴

امام متّقین علیہ السلام:

من آتاه اللہ مالا، فليصل به القرابة، ولیحسن منه الضيافه
هر کسی که خدا به او مالی داد به نزدیکان خود بپردازد
و مهمان نوازی کند
نهج البلاغه، خطبه ۱۴۲

امام متّقین علیہ السلام:

(فرض اللہ) صلی اللہ علیہ وسلم من ماء للعدد
خداؤند صلی اللہ علیہ وسلم را برای کثرت نظرات واجب گردانید.
نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲

امام متّقین علیہ السلام:

اکبر العیب اعن تعیب ما فیک مثله.
بزرگ ترین عیب آن است که آن چه را که خود داری، بر
دیگر عیب شماری
نهج البلاغه، حکمت ۳۵۳

امام متّقین علیہ السلام:

من نظر فی عیب نفسه، اشتغل عن عیب غیره
هر که در عیب خود بنگرد، عیب دیگران را از یاد ببرد
نهج البلاغه، حکمت ۳۴۹

امام متّقین علیہ السلام:

لا یعاب المرء بتاخیر حقه، انما یعاب من اخذ ما ليس له
آدمی را عیب نیست که حرش به تاخیر افتاد، همانا عیب آن است
که دست به ناحق برآرد.
نهج البلاغه، حکمت ۱۶۶

امام متّقین علیہ السلام:

از کارهای شرافتمدانه مرد کریم آن است که از آن چه
که می داند خود را به غفلت می زند (و عیب دیگران را
نادیده می پندارد)
نهج البلاغه، حکمت ۲۲۲

امام متّقین علیہ السلام:

خوشابه حال کسی که به یاد معاد باشد و برای روز حساب کار کند و به آن چه برای گذراندن زندگی او کافی است قناعت نماید و از خدا آن چه برای او خواسته راضی باشد.

نهج البلاغه، حکمت ۴۴

امام متّقین علیہ السلام:

کنجی بی نیازکننده تراز قناعت نیست و هیچ مالی از رضامندی به قوت مقدر حاجت برآورتر نیست و کسی که به مقدار نیاز اکتفا کند، به راحتی دست یابد و در آسایش نهج البلاغه، حکمت ۳۷۱ جایگزین است.

امام متّقین علیہ السلام:

ماء وجهک جامد یقطره السوال، فانظر عند من تقطره
آبروی تویخ بسته است که سؤال و خواهش آنرا قطره قطره
می چکاند. پس بنگر که آن را نزد چه کسی

نهج البلاغه، حکمت ۲۹۴

فرو می چکانی؟!

امام متّقین علیہ السلام:

مباش از کسانی که بدون عمل چشم امید به آخرت دوخته اند،
درباره دنیا سخن پارسایان را به زیان می آورند. در حالی که کردار
او عمل مشتاقان به دنیا را نشان می دهد، اگر از دنیا به او داده شود
سیر نمی گردد و اگر از دنیا ب نصیب باشد قناعت نمی کند.

نهج البلاغه، حکمت ۱۵۰

امام متّقین علیہ السلام:

من ضن بعرضه فلیدع المرأة
کسی که به آبروی خود علاقه مند است باید
مجادله را رها کند.

نهج البلاغه، حکمت ۳۶۲

امام متّقین علیہ السلام:

فوت الحاجة، اهون من طلبها الى غير اهلها
با نیازمندی به سر بردن آسان تراست تا دست نیاز به
سوی نااهل دراز کردن.

نهج البلاغه، حکمت ۶۶

امام متّقین علیہ السلام:

آبروی خود را آماج تیرهای سخن (مردم) قرار مده!

نهج البلاغه، نامه ۶۹

امام متّقین علیہ السلام:

هر کس از شما، بتواند خدای تعالی را با دستی نیالوده به
خون و اموال مسلمانان و زبانی سالم از لطمہ زدن به
آبروی آنان دیدار کند، چنین کند.

نهج البلاغه، حکمت ۱۷۶